

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

3. Habet insinuatio &c. Super Roberto de Brus, & Eduardo Fratrem
excommunicandis: anno 1317.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANN O
1317.

hanc paginam nostræ inductionis, promulgationis, absolutionis, & constitutionis, & iritationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & beatorum Petri, & Pauli, Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Avinion. Calendas Januarii Pontificatus nostri Anno primo.

II.
Ex Arch.
Angliæ Ri-
mer Tom. 3.
pag. 619.

Excommunicatio contra omnes Inimicos Regis Angliæ, & Invasores Regni: anno 1317.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Cantuariensi, & Vintoniensi, ac Elyensi Episcopis, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Personam carissimi in Christo filii nostri Eduardi Regis Angliæ illustris, ejusque Regnum inclitum, ea dilectionis sinceritate protequimur, ut suum dictique Regni statum, à guerrarum fluctibus liberum, & à discriminibus turbationis immunem, paternis desideriis affectantes ad procurandum tranquillitatem & quietem illius, opportunum Apostolicæ Sedis favorem, quantum cum Deo possumus liberaliter impendamus, quantum Rex ipse, securitate sibi ab insidiis aemulorum indulta utilitatibus propriis liberius possit intendere, seque ad assumendum negotium Terræ Sanctæ, nostris præcordiis non mediocriter insidens, ad quod, ut asserit ferventer anhelat, habilis valeat præparare. Cum itaque, sicut displicenter audivimus, nonnulli Nobiles, & Magnates, Regem ipsum, & Regnum Angliæ, ac Terram suam Hiberniæ, invadere ausu nitantur illicito; nos, eorum in hac parte conatibus opportunis obviare remediis cupientes, & ad id expedire censes, spirituales gladium exerci in omnes & singulos, cujuscumque sint præminentia, dignitatis, aut status, qui Regem ipsum, Regnum, & Terram prædictam invadere, aut Regnum ipsum, & Terram contra Regem eundem, cum armis, vel sine armis intrare præsumpserint, vel aliis intransibus ipsis, ut præmittitur, seu invasoribus, in pecunia, equis, armis, vel aliis præstiterint auxilium, consilium, vel favorem publicum, vel occultum, Excommunicationis sententiam promulgamus, à qua eos sine speciali mandato Sedis Apostolicæ, nisi forsan in mortis articulo, prohibemus absolvi: In quo si fuerint absoluti, & ipsos contigerit sanitati restitui, nisi satisfecerint infra mensem, eadem sententia ligari volumus eo ipso. Quocirca Fraternitati vestrae per Apostolica scripta mandamus, quantum vos, vel alter vestrum, per vos, vel alium, seu alios, hujusmodi Excommunicationis sententiam ubicumque expedire videritis & præcipue in locis maritimis, seu mari vicinis solenniter publicetis. Non obstante si alicui, vel aliquibus, sub quacumque forma, vel conceptione verborum, à Sede Apostolica sit indultum quod excommunicari non possint per litteras sedis ejusdem, non facientes plenam, & expressam, acde ver-

ANN O
1317.

bo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, & qualibet alia dictæ Sedis indulgentiam, generali vel speciali cujuscumque tenoris vel expressionis existat, per quam effectus præsentium impediatur, vel quomodolibet retardari. Datum Avinion. quarto Calendas Aprilis Pontificatus nostri Anno primo.

Super Roberto de Brus, & Eduardo Fratre excommunicandis: anno 1317.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabilibus Fratribus Dublinensi, & Cessellensi Archiepiscopis; ac dilecto filio Decano Ecclesiæ Dublinensis salutem & Apostolicam benedictionem.

Habet insinatio pro parte carissimi in Christo filii nostri Eduardi Regis Angliæ, noviter facta nobis quod Robertus de Brus, dudum Comes de Carrick, & Eduardus Frater ejus, in eam ab olim prorupere furoris audaciam, quod Homagium & fidelitatis iuramentum, per eos præstita, claræ memoriæ, Eduardo Regi Angliæ, Regis genitori prædicti, temeritate prætereuntes damnabili, & observantia culturâ debitâ non colentes, eidem Genitori, dum viveret in Terra sua Scotiæ effrænatis ausibus guerrarum moverunt, quantum contra Regem ipsum post gubernacula Regni ab ipso suscepta, reproba continuante prosecutione, quin etiam Dei timore postposito, & omni fidelitatis fœdere violato, in augmentum sceleris adaugentes, Regnum Angliæ, ac Terras Valliæ & Hiberniæ invaserunt hostiliter, & depopulatis agris quamplures Civitates, Castra, & alia plura loca in ipsis, Regno & Terra proditorialiter occuparunt, personis pluribus tam in Regno, quam in Terris prædictis etiam in locis sacris sine delectu conditionis sexus, ordinis, vel ætatis, in ore gladii trucidatis immaniter, & multis exulare coactis. Et nihilominus nec sacrilegium execrantes, nec incendiatorum pœnas horrentes, Aedes Sacras, Ecclesias, & monasteria, ac Loca Religiosa, divino culti dedicata destruere ac comburere, Dei calcata reverentia, nequiter præsumpserunt, bonis & rebus, sistentibus inibi, quæ poterunt ab incendio præservari furtivis manibus non sine reatu sacrilegii asportatis. Ex quibus in partibus illis Divinus cultus est non leviter diminutus, fidei & devotio Christiana notabiliter tepuerunt & dictus Rex in Regaliis suis grande subiit, & subit jugiter detrimentum; unde ad assumptionem ultra marini passagii, ad quod, ut asserit ferventer anhelat, minus habilis redditur, & multipliciter impeditur. Nos igitur, excessus hujusmodi, quos in partibus illis, sicut audivimus, & facti evidentia, & quasi communis assertio publicat, eò magis horrentes, quò eis displicibitiores esse novimus Regi pacifico, cujus vices gerimus in Terris, licet immeriti quove ipsos in Regnum Angliæ, Ecclesiæ Romanæ præcarum, ac Terras prædictas, & in Regis prædicti personam, quem, veluti Filium prædilectum, specialiter inter brachia caritatis internæ complectimur, cernimus fuisse commissos; & proinde tam excedentium saluti prospicere quam Regis occur-

III.
Ex Arch.
Ang. Rimer.
Tom. 3. pag.
620.

ANN O
1317.

rere prefati dispendiis, ac statu suo pacifico providere paternis affectibus cupientes discretioni vestre, de qua plenam in Domino fiduciam obtinemus, per Apostolica scripta committimus & mandamus, quatinus vos vel duo, aut unus vestrum, dictos Robertum de Brus & Eduardum Fratrem ejus, ac omnes & singulos, quos ipsorum in præmissis excessibus complices fautores, & valitores esse noveritis, per vos, vel alium, seu alios canonicè moneatis, ut ab invasione & impugnatione dictorum, Regis & Regni, ac Terrarum prædictarum, penitus desistentes, quæcumque in Regno Angliæ, ac Terris Valliæ & Hiberniæ prædictis, temere occuparunt infra certum competentem terminum, per vos aut duos, vel alterum vestrum præfigendum, eadem dicto Regi, vel certo suo mandato, cum effectu restituant, & in pace dimittant. Et quia de occupatis hujusmodi ab occupationis tempore, fructus, redditus & proventus, & jura indebitè perceptisse feruntur, præcipiendo subjungimus quod, de perceptione ipsa, & perceptorum valore, cum diligentia inquirentes, ut quæcumque ipsos, per prædictæ inquisitionis indaginem, inde minus justè perceptisse reperitis, si extant, alioquin justam extimationem eorum, infra certum tempus, vestro moderandum arbitrio, dicto Regi, vel certo mandato suo reddant restituant, sive solvant, auctoritate prædicta canonicè moneatis. Quod si forte hujusmodi monitioni vestre quin potius Apostolicæ parere contempserint, vos eos & eorum quemlibet, quos ex nunc, & extunc excommunicamus, excommunicatos publicè, diebus Dominicis & Festivis pulsaris campanis, & candelis accensis, ubicunque vobis expediens fore videbitur, nunciatis, & denunciatis, ac ab omnibus evitari arctius faciatis, ipsam insuper aggravaturi sententiam propter inobedientiam eorum exegerit & facti qualitas suadebit. Et ut in his impedimenti vel obstaculi cuiuslibet tollatur occasio, omnes & singulos, eisdem Fratribus homagio & juramento hujusmodi, quo ad præmissa, penitus absolvendi, ac inhibendi firmiter ne quisquam de cætero eisdem Roberto & Eduardo Fratri ejus, in prædictis excessibus, vel eorum aliquo, faveat pareat vel intendat, ac dissolvendi, vacuandi irritandi & revocandi omnes pactiones, obligationes, confederationes & colligationes ab ipsis fratribus, & sibi adherentibus, & quibuslibet aliis quomodo libet initas, juramento, vel quacunque alia firmitate vallatas. Nec non & relaxandi hujusmodi & quælibet alia juramenta à quibuscunque præstita, per quæ possent excessus nutrire prædicti, ac debita de illis satisfactio & occupatorum restitutio impediri, prout ea secundum Deum videritis dissolvenda, vacuanda, irritanda, seu etiam relaxanda. Et insuper inquirendi contra ipsos, Robertum & Eduardum, & quoslibet alios de damnis datis Ecclesiis, Monasteriis, Religiosis locis, & Ecclesiasticis, Secularibusve personis, ac illos & eorum quemlibet ad satisfaciendum debite de eisdem, per censuram Ecclesiasticam, & aliis remediis de quibus vobis expedire videbitur compellendi. Non obstantes si eis vel eorum aliquibus, à sede Apostolica sit indultum, sub quacunque forma vel conceptione verborum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari quavis auctoritate non possint, & qualibet alia dictæ sedis indulgentia, generali vel speciali, cujuscunque tenoris existant, per quam præsentibus non expressam vel totaliter non inferam, effectus earum impediri valeret quomodo libet vel differri. Vobis & vestrum cuiuslibet, plenam & liberam concedimus tenore præsentium facultatem.

Datum Avinion. 4. Calendas Aprilis Pontificatus nostri Anno primo.

Bulla contra Fratres de Ordine Mendicantium ad Populum Hybernicum rebellionem prædicantes: Anno 1317.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei venerabilibus Fratribus Dulinensi & Calliensi Archiepiscopis, ac dilecto Filio Decano Ecclesie Dublinensis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Dolenter audivimus, & ægro animo recensemus, quod nonnulli Fratres de ordinibus mendicantium, eos quos profitentur, ordines damnabiliter polluentes, & plerique Rectores, Vicarii, & Capellani Parochialium Ecclesiarum de Hiberniæ partibus, qui deputati ad directionem, & regimen populorum, eis deberent doctrinæ lumine viam veritatis ostendere, & ipsos laudabilium operum exemplari vehiculo deducere ad salutem, facti sunt illis in deviationem potius & ruinam: dum iidem Fratres Rectores, Vicarii, Capellani tanquam Viti discolori, pacis semitas minime cognoscen-tes, Hibernicum Populum, carissimi in Christo filii nostri Eduardi Regis Angliæ illustris subiectum dominio, ab ipsius obedientia, & fidelitate, nedum persuasiones occultas & prava consilia quin etiam per prædicationes & monita publica, temerariis ausibus, retrahunt, & ad impugnantem jura Regalia, & Rebelliones calcaneum guerrarum turbinibus concitatis erigendum in Regem eundem, potenter inducunt. Non attento quod per id impediendo bonum pacis, & obedientiæ sunt procul dubio Dæmonum adjutores, accensum ignem illorum studio tanquam lignis nutrientes injectis, suscitata nutrientes scandala, & illud, quod extinguere deberent incendium, fovere temerè non verentes & nihilominus non timentes animas decipere talium, eos qui suis in hac parte sinistris suggestionibus acquiescunt à perpetratis ac etiam perpetrandis in hujusmodi prosecutione guerrarum homicidiis, incendiis, sacrilegiis, & rapinis absolvere reprobam temeritate præsumunt. Nos itaque tot malorum materiam, à radice præcidere cupientes, discretioni vestre per Apostolica scripta mandamus, quatinus vos, vel alter vestrum, per vos, vel alium, seu alios, omnes & singulos Fratres prædictorum, & aliorum Ordinum, Rectores, Vicarios, & capellanos Ecclesiarum partium prædictarum, & alios de quibus vobis expedire videbitur, cujuscunque status, ordinis, dignitatis, gradus, aut conditionis existant, auctoritate Apostolica moneatis, ut à prædictis suasionibus, consiliis, prædicationibus, monitis, & absolutionibus, & aliis omnibus & singulis per quæ guerra, seu discordia posset in partibus nutrire prædictis, prorsus abstineant, & omninò desistant, infra diem octo spatium à tempore monitionis hujusmodi computandum. Alioquin eos, in quos ex nunc prout extunc, excommunicatio- nis sententiam promulgamus, excommunicatos

ANN O
1317.IV.
Ex Archiv.
Angl. Rimer
Tom. 3. pag.
630.